

Schaakmeester

EGS 75 jaar Jubileumeditie

september 2010

Voorwoord

Voor u ligt een bijzondere uitgave van De Schaakmeester, het clubblad van de Eerste Goirlese Schaakclub. EGS bestaat in 2010 namelijk 75 jaar en dat is, naast reden voor een feestje, ook een moment om terug te blikken op het verleden.

Jarenlang werd De Schaakmeester met grote regelmaat uitgegeven om clubleden en andere geïnteresseerden op de hoogte te houden van het wel en wee van Goirles eerste en enige schaakvereniging. Inmiddels is die taak grotendeels overgenomen door het internet (www.schaakclubegs.nl). Nog eens per jaar verschijnt een editie van De Schaakmeester waarin wordt teruggeblikt op de gebeurtenissen van het afgelopen seizoen. Deze Schaakmeester mikt op de overtreffende trap: een terugblik op de afgelopen 75 jaar, de 75 jaar waarin Goirle een eigen schaakclub heeft gehad.

Veel informatie daarover heeft de tand des tijds niet overleefd en is, om uiteenlopende redenen, niet bewaard gebleven. Met enige regelmaat verzochten EGS-leden hoe jammer dat is. Terugdraaien kunnen we dat niet, maar wat is nu een betere gelegenheid dan een jubileum om de geschiedenis van de club, voor zover nog bekend, op schrift te stellen? Daarom is deze uitgave tot stand gebracht.

Wat vindt u in deze speciale Schaakmeester? Verhalen over het verleden. Feiten en cijfers. Een hand vol anekdotes. En in een uitgave van een schaakblad mogen de schaakfragmenten natuurlijk niet ontbreken. Daarvoor bedacht de redactie het thema 'Goirlenaar verslaat grootmeester'. Voor schaakfans altijd aansprekend: een overwinning op een heuse grootmeester! En zowaar, in de geschiedenis van EGS zijn er (voor zover bekend) drie leden in staat gebleken een grootmeester pootje te lichten. Deze partijen dienen, compleet met analyse en diagramman, als afwisseling van alle historische schaakinformatie.

Is deze Schaakmeester compleet? Nee, vast en zeker niet. Al heeft de redactie zijn uiterste best gedaan om deze uitgave zo compleet mogelijk te maken. Heeft u correcties of aanvullingen? Misschien bent u wel EGS-lid (geweest) en heeft ook u ooit een grootmeester aan de zegekar weten te binden... Aarzel dan niet contact op te nemen met de redacteuren van deze jubileumuitgave van de Schaakmeester. Zodat bij het 100-jarig bestaan van EGS een herziene uitgave van de jubileum-Schaakmeester het levenslicht kan zien.

September 2010

Alex van Lanen
Henk Renders
Jaap Touw

Hoofdstuk 1   Het prille begin

Wie 75 jaar wordt, heeft al het nodige meegemaakt. Dat geldt voor mensen, maar ook voor verenigingen. Niet anders is het met de schaakclub in Goirle. Maar zoals dat met mensen gaat, is het ook met EGS: de herinnering van de eerste levensjaren laat te wensen over. Hiervoor kunnen we alleen maar putten uit de verhalen van anderen.

Wat we wel weten is dat ergens eind jaren dertig in Goirle een schaakvereniging het levenslicht ziet. Die timing is niet vreemd. Het is in 2010 immers ook 75 jaar geleden dat Max Euwe zijn WK-match wint van Aljechin en de eerste (en tot op heden enige) Nederlandse wereldkampioen schaken wordt. Dankzij Euwe wordt schaken in die jaren 'hot', zoals we dat nu zouden zeggen. Om het te vertalen naar een recenter voorbeeld: wat Euwe doet voor schaken voor de oorlog is vergelijkbaar met het effect dat de successen van Raymond van Barneveld in de jaren negentig hebben op de populariteit van het darts in Nederland.

Medio jaren dertig ontstaan overal in Nederland schaakclubs. Alleen al in Brabant registreert de provinciale schaakbond tien nieuwe verenigingen in 1935 en 1936, zo staat te lezen in het boek 'Zet na zet', dat in 1977 is uitgegeven ter ere van het vijftigjarig bestaan van de Noord-Brabantse Schaakbond NBSB. Een van die tien clubs is die uit Goirle. In de regio slaat het schaakvirus ook in Oisterwijk, Waalwijk en Tilburg (Schavo) in zulke mate toe dat er een schaakvereniging wordt opgericht.

De jubileumuitgave van de NBSB is tevens de enige bron die we hebben om het oprichtingsjaar van EGS op 1935 te bepalen. Dat is nog wel eens bron van discussie geweest binnen de club. Harrie Aarts, een van de *founding fathers* van de Goirlese schaakclub, schrijft in 1983 in de Schaakmeester dat EGS zijn vijftigjarig bestaan kan vieren. Het

Harrie Aarts(links) en Jan Spijkers

antwoord van toenmalig voorzitter Louis Doomernik

in een volgende uitgave van het clubblad is dat, ofschoon de melding van Harrie Aarts ongetwijfeld juist is, er geen schriftelijke bewijzen bestaan. Die zijn er wel van 1935: de inschrijving van de club bij de schaakbond. Bovendien schijnt er nog lange tijd een ledenlijst te hebben gecirculeerd uit dat jaar, met de oer-leden van de Goirlese schaakvereniging. Daarvan wordt onder andere melding gemaakt in een artikel in het Goirles Belang in 1985, het jaar waarin EGS wél zijn vijftigjarig bestaan viert.

De negen originele leden zijn volgens die lijst Gerard Kleijnenbreugel, Pierre Kleijnenbreugel, Kees van Laarhoven, Antoon Puijtenbroek, Harrie Aarts, Casper van Beurden, Pierre Jongen, Antoon Rijkers en Willy van Rooy.

Er zijn meer aanwijzingen dat de Goirlese schaakclub inderdaad rond 1935 is ontstaan. Zo is er een oproep in het Nieuwsblad van het Zuiden van 12 oktober 1934. In de annonce wordt een 'propagandavergadering' aangekondigd in het Goirlese hotel de Spie 'om te komen tot de oprichting van een schaakclub'. De avond staat onder leiding van de Tilburger J. Proost, in de jaren voor de oorlog een van de betere schakers van Midden-Brabant. 'Schaakliefhebbers en zij, die meer van dit hoogstaand spel wenschen te weten, staat een interessante avond te wachten', meldt het artikeltje.

Wat precies het resultaat is, blijft onduidelijk. Zeker gezien in het licht van een artikeltje dat meer dan twee jaar later in dezelfde krant verschijnt. Pas op 15 februari 1937 maakt het Nieuwsblad melding van de oprichting van 'Goirlesche Schaakclub De Spie'. 'Gisteravond werd de eerste vergadering gehouden waarbij 18 leden tegenwoordig waren. Uit de leden werd een bestuur gekozen met als voorzitter H. van Iersel', schrijft de krant.

Uit de bondsarchieven blijkt dat Goirle in het seizoen 1936-1937 met twee teams deelneemt aan de competitie. De club heet dan nog geen EGS, maar staat te boek als schaakvereniging De Spie, vernoemd naar de speellocatie: hotel de Spie aan de Tilburgseweg in Goirle. Tegenwoordig zit er in dit pand Chinees restaurant Tang's Garden.

Volgens de gegevens van de NBSB is '36/'37 ook meteen het enige seizoen voor de oorlog waarin EGS meedraait in de competitie. Bekend is ook, uit het Nieuwsblad van het Zuiden, dat er in die tijd verschillende vriendschappelijke wedstrijden worden gespeeld tegen clubs uit de regio.

De allereerste wedstrijd van de Goirlese schakers is er een tegen een vereniging uit het Belgische Turnhout. De match kent een 'alleszins gunstige' uitslag voor de Goirlenaren, weet de krant te melden, al blijft de exacte uitslag onduidelijk. Op 17 maart 1936 nemen de Vlamingen revanche en verslaan Goirle met 5-2.

Eerder dat jaar, op 1 februari, is er in het Nieuwsblad nog sprake van een

De buitenlanders

In de teams die namens EGS aan de bondscompetitie deelnamen, speelden vanaf 1995 veel spelers mee die hun wortels bij Bredase schaakclubs hadden. Zo hadden vijf spelers uit EGS 1 die in maart 2010 kampioen werden ooit voor een Bredase club gespeeld. Fred Pardoel, Ad van der Linden, Sjeng Houben, Henk Renders en Kees Schalk. Een aantal van de spelers uit de regio Breda speelde niet mee in de binnencompetitie. Het werden de 'buitenlanders' van EGS.

andere vriendschappelijke wedstrijd, tegen een combinatieteam van spelers van Tilburgse schaakclubs.

Deze ontmoeting eindigt in een gelijkspel: 6-6. Namens Goirle winnen W. van Rooy, H. Aarts, C. van Laarhoven, C. van Beurden, H. van Heerbeek en P. Jongen. Nederlanden noteert het Nieuwsblad voor H. van Puyenbroek, H. van Iersel, vd Pol, Ant. Vermeulen, vd Velden en P. Vromans.

Het antwoord op een andere vraag met betrekking tot de beginjaren van EGS blijft in nevelen gehuld. Dat is misschien wel de meest voor de hand liggende vraag van allemaal: waar komt de huidige naam van de club vandaan? Iets is daarover wel bekend, uit de overlevering en uit een verslag van, wederom, Harrie Aarts, vele jaren na dato in de Schaakmeester.

De naamswijziging vindt zijn oorsprong in het onrustige politieke klimaat van vlak voor de oorlog. De onenigheid ontstaat over de vraag of de Goirlese schaakclub na de Duitse inval van 1940 moet voldoen aan de verplichting om zich officieel te melden bij het nieuwe gezag. Een meerderheid van de vijftien leden besluit dit niet te doen en de vereniging te ontbinden. Maar er komt een kink in de kabel: drie leden zijn tegen en een artikel uit het clubreglement bepaalt dat ontbinding niet plaats kan vinden zo lang minimaal drie leden tegen het besluit zijn. De club valt uit elkaar, al heeft melding volgens Harrie Aarts nooit plaats gehad. Het verklaart wel waarom de harde kern kiest voor de naamswijziging in Eerste Goirlese Schaakclub, afgekort als EGS. Of het ooit tot een andere, tweede club is gekomen is niet zeker. Mocht dat zo zijn geweest, dan is hiervan in ieder geval nooit wat in de publiciteit gekomen.

Tijdens en na de oorlog leidt EGS een slapend bestaan. In 1949-1950 duikt vanuit Goirle weer een schaakvereniging De Spie op in de NBSB-bestanden. Vier jaar lang komt er onder die noemer één Goirles team uit in de NBSB-competitie. Onduidelijk is of het hier gaat om de voorloper van EGS (en dat de naamswijziging nog niet is verwerkt), of dat dit de afvalligen zijn. Als De Spie in 1953 verdwijnt uit bondscompetitie, valt het competitieschaak in Goirle, althans volgens de (incomplete) NBSB-archieven, in een diepe winterslaap.

De mystery guest

Een paar keer per jaar werd in de jaren negentig een mystery guest uitgenodigd op de clubavond. Nadat Sinterklaas, de Belgische meester Jan van Mechelen, een paar lokale politici en enkele andere gasten geweest waren, leek het fout te lopen met de mystery guest. Een damkampioen meldde zich een kwartier voor aanvang af. Edoch, het geluk was met de organisator. Harry Appels, oud-lid en woonachtig in de Dordogne, verscheen om vijf voor acht onverwachts bij café Hof van Holland. De avond was gered: een oud-lid was speciaal uit het buitenland als mystery guest naar de clubavond gekomen.

Góolse Meesters:

Hans Ree - Jos Graafmans

De eerste partij van een EGS-er die een grootmeester versloeg, is niet verrassend van Jos Graafmans. Erelid en misschien wel de sterkste schaker ooit in de gelederen van EGS. Op 9 september 1979 bond hij de strijd aan met Hans Ree, op dat moment kandidaat-grootmeester. Ree bezocht café Hof van Holland om een simultaan te geven aan 31 schakers van EGS en enkele clubs uit de omgeving.

Aanleiding was het veertigjarig bestaan van EGS, dat, zoals de club toen nog vermoedde, in 1978 viel. Later bleek de oprichting van EGS niet in 1938 maar al in 1935 plaats te hebben gevonden, maar dat doet allemaal niets af aan de zege van Jos Graafmans op Hans Ree. Overigens wist ook Tilburger César Becx in deze simultaanséance Ree te verschalken. Er waren ook twee remises (voor J. Sparla en A. de Koster), de andere 27 partijen wist Ree te winnen.

We lezen mee met de analyse van Jos Graafmans uit Schaakmeester nummer 5, jaargang 1.

Wit: Hans Ree

Zwart: Jos Graafmans

1. d4 e6

De eerste zet van zwart laat eventueel de mogelijkheid van de Franse verdediging open (2. e4). Dit doet Hans Ree wijselijk niet want dat is juist mijn bedoeling.

2. c4 f5

Dit is dus Hollands.

3. Pc3 Pf6 4. e3

Wit zet zijn partij heel passief op, sluit onder andere de looper op c1 in. Dit is geen theorie meer.

4... c6 5. Ld3 d5 6. Pge2 Ld6 7. b3 0-0 8. Lb2 Ld7

De looper op c8 is in de Hollandse verdediging de slechte looper, hij kijkt tegen de pionnenketen e6 en f5. De bedoeling van de achtste zet van zwart is de looper via e8 naar g6 of h5 te spelen.

9. f3 De7 10. Dc2 Le8

Daar gaat ie dan.

11. 0-0-0?

Hans Ree(zittend) in Goirle met op de voorgrond een jonge Pascal Graafmans

Scherp gespeeld. Normaal rokeert wit kort en zet zijn plan op via de damevleugel, terwijl zwart zijn aanval via de koningsvleugel probeert uit te voeren. Is Hans Ree nu al bang voor die aanval?

11... Pa6

Dreigt Pb4 met ruil van wits goede loper.

12. Dd2 Pb4 13. Lb1

Hans Ree kent het ook en laat geen ruil toe.

13... dxc4 14. bxc4 Lg6 15. Pf4 e5

Dwingt het paard op f4 tot een beslissing.

16. Pxd6

Gelukkig, die slechte loper ben ik alvast kwijt.

16... hxg6 17. a3 Pa6 18. c5

Wit jaagt de zwarte stukken naar de achterste linies. Zou hij iets gezien hebben wat ik niet gezien heb?

18... Lc7 19. La2+

Diagram 1. Hier schrok ik van. Ik sta schaak. Wat te doen na 19... Kh8 (of Kh7) 20. Df2?

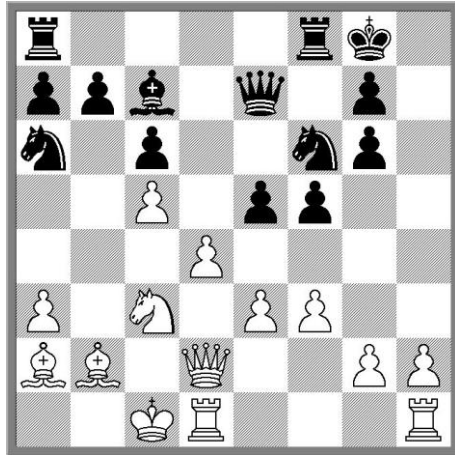

Diagram na 19. La2+

19... Kh7

Indien nu 20. Df2 dan Pg8 en daarna eventueel Ph6.

20. Kb1

Deze zet is me volkomen onduidelijk. Df2 is toch beter?

20... b6 21. h4 bxc5 22. d5

Wit heeft zwart een dubbelpion bezorgd, maar hij staat er wel een achter. Zou ik gaan winnen?

22... cxd5 23. Pxd5 Pxd5 24. Lxd5

Tab8

Beter als Tad8, dan volgt e4. Zwart moet zijn aanval zoeken op de open b-lijn.

25. g4 Tb6

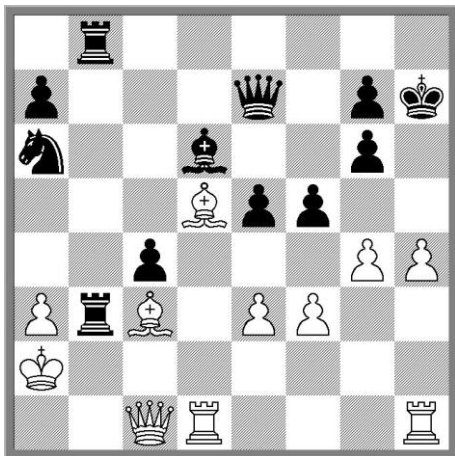
Dreigt verdubbeling van de torens op de b-lijn.

26. Ka1? Tfb8 27. Lc3 c4

Dreigt Dxa3.

28. Ka2 Tb3 29. Dc1 Ld6

Diagram 2. Wit geeft op. Jammer, maar ja, wat te doen tegen de dreiging Txa3? Bijvoorbeeld 30. Lb4 Lxb4 31. axb4 Pxb4+ 32. Ka1 Dc5 met de dreiging Da5 mat.

Hoofdstuk 2 Doorstart na de oorlog

Over hoe het de Goirlese schaakclub in de eerste decennia na de oorlog vergaat, is nauwelijks iets te achterhalen. Een clubblad is er pas eind jaren zeventig en andere publicaties zijn ook niet terug te vinden.

De conclusie lijkt gerechtvaardigd dat de club een slapend bestaan leidt. Er wordt wel geschaakt in hotel De Spie, maar door een klein gezelschap. Een eerste poging om daar verandering in te brengen, verschijnt in juni 1962 in het Goirles Belang. Het blad plaatst een oproep van de Goirlese schaakclub die op zoek is naar leden. Hieruit blijkt dat de schaakclub in Goirle (van de naam Eerste Goirlese Schaakclub of de afkorting EGS is nergens sprake) tot dan erg low profile heeft bestaan.

'De in Goirle al lang bestaande schaakclub heeft zich de laatste jaren weinig naar buiten gedragen. De laatste winter is daarin verandering gekomen en werd er door de kern van de club wat meer leven ingeblazen', zo staat in de oproep te lezen. Schaakliefhebbers wordt opgeroepen om op dinsdagavond vanaf 20.00 uur (klinkt bekend, ook nu nog is dat de dag en het tijdstip waarop Goirlese schakers zich verzamelen) eens een kijkje te komen nemen in hotel De Spie.

Of de oproep veel succes heeft gehad, valt te betwijfelen. Daarna wordt het in de lokale media weer stil rondom de schaakclub. Het duurt tot halverwege de jaren zeventig voor er weer leven aan het Goirlese schaakfront is te noteren. De schaakclub verhuist in 1974 van hotel De Spie, dat sluit, naar de huidige locatie café Hof van Holland, verderop aan de Tilburgseweg. Harrie Aarts kijkt in de Schaakmeester van maart 1983 terug op deze verhuizing. Samen met Jan Spijkers komt Harrie Aarts er bij toeval achter dat op een middag beslag wordt gelegd op het interieur van het failliete hotel De Spie. Daaronder dus ook alle materialen van EGS. Spijkers en Aarts twijfelen geen moment en halen alle schaakspullen uit het hotel, bijna letterlijk onder de neus van de beslagleggers vandaan. Op zoek naar een nieuw clublokaal worden Boschlust en de Haspel overwogen, maar uiteindelijk komt de schaakclub terecht in café Hof van Holland, waar EGS tot op de dag van vandaag thuis is.

Naar aanleiding van de verhuizing publiceert de EGS wederom een oproep in het Goirles Belang voor nieuwe leden, een jaar later gevolgd door de publicatie die eigenlijk de doorstart van EGS kenmerkt, een verschillende malen geplaatste oproep van

Bestuur omstreeks 1980: Louis Doomernik, Jos Graafmans, Jan Sterk, Jeroen Doomernik, Piet van de Ende

secretaris Harry Appels van de Eerste Goirlese Schaakclub. Voor het eerst wordt trouwens in een min of meer officiële publicatie deze naam voor de Goirlese schaakvereniging gebruikt.

'Deze club, die reeds voor de oorlog werd opgericht, heeft lange tijd slechts met enkele leden gedraaid. Er was helaas maar weinig interesse voor de edele schaaksport. Gelukkig is door mensen als Fischer en Spassky deze sporttak weer in de volle belangstelling gekomen', schrijft Harry Appels in de publicatie, die voor het eerst in september 1975 in het Goirles Belang verschijnt.

Hij slaat de spijker op de kop. De legendarische tweekamp om het wereldkampioenschap tussen Amerikaan Fischer en Rus Spassky in 1972 in Reykjavik, wordt in de hele wereld op de voet gevolgd. Het zet de schaaksport wereldwijd in de spotlights. Daarop volgt de opkomst van Jan Timman en diens klim richting de wereldtop, waarmee het schaken in de Nederlandse media veel aandacht krijgt. EGS telt op dat moment, in 1975 dus, twaalf leden. Maar, schrijft Appels, 'toch kunnen wij ons niet voorstellen dat er in geheel Goirle maar twaalf schakers zitten'.

De herhaalde oproep legt de Goirlese schaakclub geen windeieren. Het ledental groeit verder, zo blijkt bijvoorbeeld uit een publicatie in het Goirles Belang van november 1977. Dan meldt EGS: 'wegens uitbreiding van ons ledental heeft onze vereniging besloten om de competitie verder te spelen in twee groepen van acht personen'. Wat de vereniging ook helpt is dat in deze tijd enkele leden aantreden, die zich de daaropvolgende jaren (en in sommige gevallen decennia) met hart en ziel inzetten voor de club, zoals Jos Graafmans, Louis Doomernik, Jan Sterk, Wil Spijkers en Piet van de Ende.

Jos Graafmans

Het zijn onder andere deze actieve clubleden die een jeugd-afdeling op poten zetten in 1978. Een twintigtal jeugdleden meldt zich na een oproep in het Goirles Belang, waarmee de oprichting van de EGS-jeugd een feit is. Drijvende kracht in die eerste jaren, zoals bij zoveel activiteiten van EGS in die tijd, is Jos Graafmans.

Hij is voor al zijn verdiensten voor het schaken in Goirle geëerd met het erelidmaatschap van EGS. Jos Graafmans gaf in de loop der jaren training aan volwassenen en jeugd, leverde een stroom van kopij voor clubblad de Schaakmeester, zette de interne competitie op en was de drijvende kracht achter deelname van EGS-teams in de competitie van de Noord-Brabantse Schaakbond.

Jos Graafmans is ook de eerste clubkampioen die met zekerheid is vast te stellen. In augustus 1978 meldt de schaakclub in het Goirles Belang de eindstand van de clubcompetitie, waarin Jos Graafmans de beste bleek van de 25 deelnemers met de bijna perfecte score van 13½ punt uit 14 partijen. Wout van Ostaden is nummer twee, Paul de Veer wordt derde.

Góolse Meesters:

Tony Miles - Jo van Loon

Het Interpolis-toernooi zorgde er jarenlang voor dat tal van grootmeesters hun toevlucht zochten tot Midden-Brabant. Sommige cracks gaven bij die gelegenheid een simultaan. Een van hen, de Engelsman Tony Miles, werd op 19 oktober 1981 te grazen genomen door EGS-er Jo van Loon. Hij analyseerde de partij zelf in de Schaakmeester van november 1981. We lezen nu, 29 jaar na dato, mee.

Wit: Tony Miles

Zwart: Jo van Loon

1. d4 Pf6 2. c4 g6 3. Pc3 Lg7 4. e4 d6 5. Pf3 e5 6. Le3 Lg4 7. Le2 Lxf3

Niet zo'n goede zet van zwart, het paard op f3 zou pas na wits zet h3 genomen moeten worden.

8. Lxf3 0-0 9. d5

Lijkt me niet zo'n goede zet want zwart kan bij c6 en na dxc6 met Pb8 terugnemen en het paard is meteen ontwikkeld, maar zwart doet dit niet.

9... Dd7 10. c5

Is dit niet wat bruusk?

10... Pa6 11. cxd6 cxd6 12. 0-0 Tfc8 13. Le2 Pc7 14. a4 a6 15. a5 Pb5 16. Pxb5 axb5 17. Dd3 Tc4 18. f3 Tb4

Probeer e4 te veroveren en natuurlijk was volgens mijn buurman Ta4 beter geweest. De partij zit vast, zwart heeft aan de damevleugel geen kans om nog iets te doen. En nu volgen enkele vervelende verrassingen voor wit, want nu gaat de beuk erin op de koningsvleugel.

19. b3 Ph5 20. g3 Dh3 21. Tfc1 Pxd3

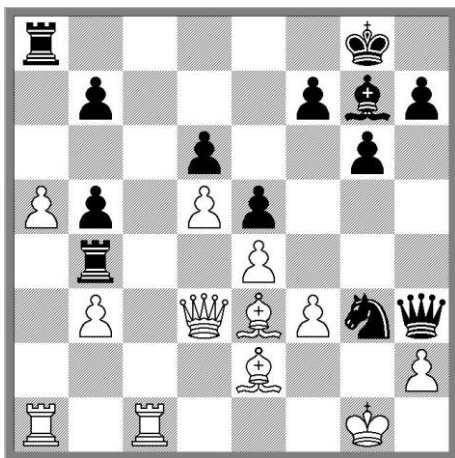

Diagram 1. Mijn buurman verklaarde mij nu voor gek, een paardoffer om de koningsvleugel te vernietigen.

22. hxg3 Dxc3+ 23. Kf1 Lf6

En nu de loper er vlug bij gehaald.

24. Lf2 Dh3+ 25. Ke1

De koning gaat voor zwart al de goede kant op, Tb4 is toch goed geweest.

25... Lg5

Eerst het torentje weggagen, dat kan weinig uitrichten op c7.

26. Tc7 Lh4 27. Lxh4 Dh1+

Eerst een schaakje geven.

28. Lf1 Dxc4+ 29. Kd2

Dit is een verschrikkelijke blunder van wit en dit kost minstens de dame.

29.. Td4 30. Txb7 Df4+ 31. Ke1 Txd3 32. Lxd3 De3+

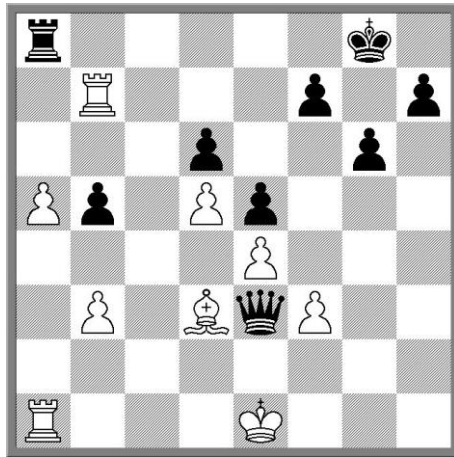

Diagram 2. En wit gaf op. Dat werd ook tijd, want na 33. Le2 of 33. Kd1 valt de toren en na 33. Kf1 Df3+ valt de loper.

Rugnummers

De banden met Breda waren altijd hecht. EGS speelde eens een vriendschappelijke wedstrijd tegen Schaakclub Hogeschool West-Brabant (thans Avans Hogeschool). Tot verbazing van de EGS-leden kwamen de Bredanaars in sportshirt met rugnummers Hof van Holland binnen, deden enkele rek oefeningen aan het biljart en gingen vervolgens met een pokerface in volgorde van de rugnummers achter de borden zitten. Leo Joosten sprak zijn ongenoegen uit over dit gedrag dat niet bij de verheven schaaksport hoorde. Arnold Backx reageerde adequater: in de beslissende partij versloeg hij de Bredase teamaanvoerder resoluut.

Hoofdstuk 3 De heen en weer door de bondscompetitie

In 1978 treedt EGS voor het eerst sinds decennia weer toe tot de bondscompetitie, om te beginnen met een viertal in de avondcompetitie. In een groot artikel in het Goirles Belang over de Goirlese schaakclub staat te lezen dat 'De heer Hornman, penningmeester van de Noordbrabantse Schaakbond, heeft gezegd dat er zoveel kwaliteit in deze amateurclub schuilt, dat men deze stap rustig kan wagen'.

De rentree van EGS in de officiële clubcompetitie is een nieuw bewijs van de opleving die de schaakclub in de jaren zeventig doormaakt, onder impuls van een aantal actieve leden. Sindsdien is EGS niet meer weg geweest in de bondscompetitie. Voor de oorlog is EGS wel een paar jaar actief geweest in de bondscompetitie, maar daar is buiten het simpele feit dát de club meedeed, niets meer over te achterhalen.

Het eerste jaar terug in competitie is voor EGS sportief gezien nog geen doorslaand succes. Het Goirlese viertal wordt zevende in de eerste klasse B van de avondcompetitie van de NBSB. Dat is goed voor een voorlaatste plaats. Interessant is een nadere blik op de eindstand van deze competitie. Veel clubs die toen concurrenten waren, spelen al jaren niet meer in de bondscompetitie of hebben in sommige gevallen zelfs helemaal het loodje gelegd. Dat laatste geldt bijvoorbeeld voor de 'buren' van de Beekse Toren uit Hilvarenbeek, die in 1978-1979 met de titel aan de haal gingen.

Eindstand Avondcompetitie NBSB seizoen 78-79, groep B:

	matchpunten	bordpunten
1. Beekse Toren	10	19
2. Vught	9	17
3. Rochade 2	9	16
4. Oisterwijk 2	9	16
5. Caissa	7	14,5
6. Alphen	5	9
7. EGS	4	9,5
8. Wasbord 2	3	11

De enige zege die EGS in dit seizoen boekt, is tegen Vught: 3-1. Een knappe zege ook, want een blik op de eindstand leert dat die nederlaag de Vughtenaren uiteindelijk het kampioenschap heeft gekost. Wie namens EGS speelden is niet bekend. Van twee andere ontmoetingen, een 1-3 nederlaag tegen Oisterwijk 2 en een 2-2 tegen Rochade 2 uit Tilburg zijn de opstellingen nog wel te achterhalen. Voor EGS kwamen Paul de Veer, Wil Spijkers, Fie van Erck en Piet van de Ende (tegen Oisterwijk) en Louis Doomernik, Lau de Leyer, Paul van de Berg en wederom Paul de Veer (Rochade) in actie.

EGS heeft na dat eerste seizoen de smaak te pakken. In het seizoen 1979-1980 schrijft de club zich met twee teams in voor de avondcompetitie. Beiden komen ze uit in de tweede klasse. In het seizoen 80-81 komen de twee EGS-viertallen zelfs in dezelfde tweede klasse uit. EGS 1 wordt dat jaar kampioen en promoveert naar de eerste klasse.

Misschien geruggensteund door dit succes in de competitie voor viertallen maakt EGS het volgende seizoen ook zijn rentree in de 'grote' competitie voor achttallen op zaterdag. In seizoen 81-82 wordt EGS derde in de derde klasse, terwijl ook twee teams in de avondcompetitie uitkomen. Het seizoen daarop zegt de club de avondcompetitie vaarwel en doen er twee teams mee aan de zaterdagcompetitie. Afhankelijk van de interesse binnen de club doet er de daaropvolgende decennia zo nu en dan nog wel een viertal van EGS mee aan de avondcompetitie van de Brabantse bond. Maar de nadruk ligt op de bondscompetitie op zaterdag. Daarin is EGS sinds 1981 niet meer weg te denken, met als hoogtepunt in seizoen 2007-2008 drie deelnemende teams onder de vlag van EGS.

Sportieve hoogtepunten zijn de vier kampioenschappen die het vlaggenschip EGS 1 binnen weet te halen. In 1981 en 1984 was het avondteam van EGS al kampioen geweest, maar het wachten op een titel in de officiële bondscompetitie duurt voor de Goirlese schakers tot 1990.

Kampioensteam 1990

In het seizoen 1989-1990 is EGS het hele seizoen in een nek-aan-nekrace verwickeld met het vierde team van Stukkenjagers uit Tilburg. De kampioensstrijd komt op 7 april 1990 tot een climax tijdens de laatste speelronde: het onderlinge duel in café Hof van Holland.

Teamleider Louis Doomernik, die de topper vanaf de zijlijn volgt en er in De Schaakmeester van april 1990 verslag van doet, ziet blijkens zijn eigen verslag na een uur of tweeëneenhalf geen heil meer in een kampioenschap voor de Goirlenaren. Hij gaat er bij een achterstand van 1-0 op uit om een bos bloemen te kopen om aan de Stukkenjagers te overhandigen op het moment dat zij de titel officieel in de wacht slepen. Maar het loopt anders. De EGS'ers weten het tij te keren en winnen met 4,5-3,5. In de opstelling van Stukkenjagers overigens een bekende naam: Guus Vermeulen, op het moment van dit schrijven lid van EGS, speelt mee bij de Tilburgers en delft het onderspit tegen Jan de Loos. De bloemen worden derhalve niet aan de teamcaptain van de Stukkenjagers overhandigd, maar aan de barkeepster van Hof van Holland: Corrie Kloks-Brock.

kampioen in 2001

Nieuwe kampioenschappen viert EGS in 2001, 2002 en 2010 voor het eerste zaterdagteam en in 2008 voor het avondteam. Maar tegenover de kampioenschappen (en nog een hand vol promoties dankzij tweede plekken) staan ook de nodige degradaties. EGS 1 pingpongt op deze manier op en neer door de verschillende klassen van de NBSB. Bij het op een rij zetten van de prestaties van de Goirlese schaakclub door de jaren, dringt zich onmiskenbaar de vergelijking op met voetbalclub FC Volendam. Door fans en media 'de heen en weer' gedoopt vanwege de talrijke keren dat de club promoveert naar de eredivisie om het seizoen erop weer net zo hard te degraderen.

Hoger dan de tweede klasse heeft EGS nooit gespeeld. De beste prestatie in die competitie is de tweede plek in de tweede klasse A, die in het seizoen 1984-1985 wordt behaald.

Op de volgende pagina een overzicht ..

Mister hundred procent

Leo Joosten werd pas op latere leeftijd lid van EGS. Hij ontwikkelde zich tot een verdienstelijk schaker. Twee seizoenen werd hij één keer per seizoen opgesteld in EGS 1. Hij won beide keren en is daarmee de enige speler van EGS die twee seizoenen een 100%-score behaalde in de buitencompetitie. Leo werd kort daarna ereburger van Goirle maar dit opmerkelijke wapenfeit werd ten onrechte niet genoemd in de laudamus van burgemeester De Vreij-Vringer.

Seizoen	Zaterdag 1	Zaterdag 2	Zaterdag 3	Avond 1	Avond 2
78-79	-	-	-	7 ^e klasse 1B	-
79-80	-	-	-	? klasse 2C	? klasse 2D
80-81	-	-	-	1 ^e klasse 2? kampioen	? klasse 2?
81-82	3 ^e klasse ?	-	-	5 ^e klasse 1A	7 ^e klasse 2D
82-83	3 ^e klasse 3D	6 ^e klasse 3E	-	-	-
83-84	2 ^e klasse 3B <i>promotie</i>	5 ^e klasse 4B	-	1 ^e klasse 2B kampioen	-
84-85	2 ^e klasse 2A	-	-	-8 ^e klasse 1B	-
85-86	7 ^e klasse 2B	6 ^e klasse 4B	-	-	-
86-87	7 ^e klasse 2B <i>degradatie</i>	4 ^e klasse 4B	-	-	-
87-88	2 ^e klasse 3B <i>promotie</i>	5 ^e klasse 4B	-	-	-
88-89	7 ^e klasse 2B <i>degradatie</i>	5 ^e klasse 4B	-	-	-
89-90	1 ^e klasse 3A kampioen	7 ^e klasse 4B	-	-	-
90-91	6 ^e klasse 2B	7 ^e klasse 4B	-	3 ^e klasse 1D	-
91-92	8 ^e klasse 2A <i>degradatie</i>	8 ^e klasse 4A	-	4 ^e klasse 2D	-
92-93	4 ^e klasse 3B	-	-	6 ^e klasse 2D	-
93-94	2 ^e klasse 3B <i>promotie</i>	-	-	7 ^e klasse 2D	-
94-95	7 ^e klasse 2B <i>degradatie</i>	2 ^e klasse 4B	-	-	-
95-96	6 ^e klasse 3B	-	-	-	-
96-97	? klasse 3? <i>degradatie</i>	-	-	-	-
97-98	3 ^e klasse 4?	-	-	-	-
98-99	2 ^e klasse 4B <i>promotie</i>	-	-	-	-
99-00	8 ^e klasse 3B <i>degradatie</i>	-	-	-	-
00-01	1 ^e klasse 4B kampioen	-	-	-	-
01-02	1 ^e klasse 3B kampioen	7 ^e klasse 3E	-	-	-
02-03	6 ^e klasse 2C	6 ^e klasse 3D	-	-	-
03-04	3 ^e klasse 2A	7 ^e klasse 3C	-	-	-
04-05	6 ^e klasse 2B	5 ^e klasse 4A	-	4 ^e klasse 2C	-
05-06	5 ^e klasse 2A	6 ^e klasse 3B	-	4 ^e klasse 2C	-
06-07	3 ^e klasse 2A	6 ^e klasse 3B	-	6 ^e klasse 2B	-
07-08	6 ^e klasse 2C	6 ^e klasse 3B	5 ^e klasse 4A	1 ^e klasse 2B kampioen	-
08-09	8 ^e klasse 2B	4 ^e klasse 3A	-	2 ^e klasse 1B	-
09-10	1 ^e klasse 3A kampioen	3 ^e klasse 3B	-	5 ^e klasse 1B	-

Kampioensteam 2009/2010

Een jubileum is ook een uitgelezen moment om terug te blikken op wie de grote meneren (en mevrouwen) waren die EGS hielpen de mooie resultaten te behalen of die tevergeefs probeerden EGS te behoeden voor degradaties. Zowel de administratie van de NBSB als die van EGS zelf vertoont helaas de nodige gaten, zodat geen complete ranglijst aller tijden samengesteld kan worden van de prestaties van leden onder de EGS-vlag in de bondscompetities. Compleet zijn wel de seizoenen vanaf 1997-1998. Enkele daarvoor ook, maar van sommige andere seizoenen, met name uit de jaren tachtig en begin jaren negentig, zijn de gegevens verre van volledig. Aanvullingen zijn van harte welkom.

Maar omdat neuzen tussen al die namen uit heden en verleden (105 zijn het er) toch wel erg interessant kan zijn voor velen, hieronder toch de resultaten. De score is een combinatie van de resultaten in de zaterdagcompetitie en de avondcompetitie. Houd in het achterhoofd dat door de incomplete gegevens de schakers de laatste vijftien jaar er waarschijnlijk onterecht wat beter vanaf komen in deze lijst dan hun voorgangers.

Best of hundred

Alle varianten van het schaakspel werden in de loop der jaren beoefend bij EGS. Zo werden er tweekampen uitgevochten bij het snelschaken die soms maanden duurden. Degene die van de honderd partijen de meeste punten kon halen was winnaar. Bij 51 punten was de strijd gestreden. De bierviltjes lagen maandenlang achter de bar bij Corrie. Peter Ansems, in die periode Nederbelg, was de eeuwige tweede in dit informele circuit van de jaren negentig.

Gespeelde partijen

Naam		Punten	Percentage	Welke seizoenen
Jan Langenberg	122	72	59	1989 tot en met 1994 en 1997 tot en met 2010
Eugène Ros	113	63,5	56	1982 tot en met 1996 en 2004 tot en met 2008
Pascal Graafmans	90	57,5	64	1984 tot en met 1994 en 2001 tot en met 2010
Henk van Griethuijsen	96	53,5	56	1981 tot en met 2010
Pieter Couwenberg	97	47,5	49	1989 tot en met 2010
Louis Doomernik	100	47	47	1978 tot en met 2010
Alex van Lanen	84	45,5	54	1994-1995 en 1999 tot en met 2010
Erik Hamers	88	39	44	1992 tot en met 2008
Ad van Diem	75	37,5	50	1980 tot en met 1985
Henk Renders	69	35,5	51	1981 tot en met 1986 en 1994 tot en met 2010
Kees de Kok	51	31,5	62	1982 tot en met 1994
Ton Krugers	71	25	35	1983 tot en met 1989 en 1994 tot en met 2010
Fred Pardoel	44	23,5	53	2001 tot en met 2010
Jan de Loos	39	23	59	1982 tot en met 1992
Sjeng Houben	46	23	50	2003 tot en met 2010
Bart Plasmans	38	22	58	1989-1990 en 2004 tot en met 2010
Cas Overzier	46	21,5	47	2002 tot en met 2010
Ad van der Linden	39	20,5	53	2004 tot en met 2010
Wil Spijkers	39	19	49	1978 tot en met 1996
Arnold Backx	51	19	37	1986 tot en met 2005
Maarten de Wit	45	18,5	41	2001 tot en met 2010
Rupert Spijkerman	41	17,5	43	1982 tot en met 1990 en 1994 tot en met 2007
Jos Graafmans	22	17	77	1981 tot en met 1986
Rick van Loy	20	15,5	78	1989 tot en met 1991 en 2007 tot en met 2009
Kees van Aert	31	15,5	50	2004 tot en met 2008
Peter Ansems	43	15	35	1980 tot en met 1994
Lau de Leyer	34	13,5	40	1978 tot en met 1988
Jaap Touw	24	13	54	1994 tot en met 2004
Wim Bressers	29	13	45	1984 tot en met 1991
Dick Carol	13	12	92	1997 tot en met 1999
Serge Bierhuizen	15	10,5	70	1984 tot en met 1987
Robin Verhoeven	17	10,5	62	2007 tot en met 2010
Thomas Kools	20	10,5	53	2006 tot en met 2010
Frans Leijtens	38	10	26	2001 tot en met 2010
Wim Koensen	12	9	75	2003 tot en met 2005
Paul van den Berg	20	8,5	43	1978 tot en met 1980 en 1997 tot en met 2004
Fons Goudsmit	19	8	42	1979 tot en met 1986

Naam	Gespeelde partijen			Welke seizoenen
		Punten	Percentage	
Bob Bishoen	11	7,5	68	2002 tot en met 2004
Bob van Bavel	19	7,5	40	2006 tot en met 2010
Jan Sterk	13	6,5	50	1979 tot en met 1982
Joost Schreurs	14	6,5	46	2002 tot en met 2004
Arie in 't Ven	14	6,5	46	1980 tot en met 1984
Jan Douwes	15	6,5	43	2007 tot en met 2009
Jasper van Dalen	25	6,5	26	2004 tot en met 2010
Willem van Ostaden	6	6	100	1980-1981
Bo Olde Juninck	13	6	46	2005 tot en met 2007
Rob Leurs	7	5,5	79	1994 tot en met 1996
Joep Olde Juninck	13	5,5	42	2005 tot en met 2007
Jan Vromans	5	5	100	1987 tot en met 1990
Marc van Gestel	12	5	42	1994 tot en met 1999
Leo Joosten	15	5	33	1992 tot en met 2004
René van den Bosch	6	4,5	75	1994-1995, 2002-2003 en 2009-2010
Bram Vromans	10	4,5	45	1988 tot en met 1991
Joost van Poederooyen	11	4,5	41	1979 tot en met 1982
Fie van Erck	18	4,5	25	1978 tot en met 1987
Stijn Kuiper	4	4	100	1982 tot en met 1984
Willem Pottter	6	4	75	1980-1981
Jeroen Smeulders	6	4	67	1985 tot en met 1988
Piet Kooijman	9	4	44	2008 tot en met 2010
Pascal Janssen	10	4	40	1997 tot en met 2004
Kees Schalk	12	4	33	2007 tot en met 2010
Ton Pastor	14	4	29	1986 tot en met 1989 en 1993 tot en met 1996
Fred Kreek	4	3,5	88	1993-1994
Peter van Ostaden	6	3,5	58	1980 tot en met 1982
Jeroen Huijben	18	3,5	19	2006 tot en met 2010
Rinus de Veer	9	3	33	1980 tot en met 1982
Ruud van Loon	4	2,5	63	1993-1994 en 1995-1996
Paul de Veer	6	2,5	42	1978-1979
Gerard ten Bruggecate	6	2,5	42	1984 tot en met 1987
Karsten Gilhuis	6	2,5	42	1988 tot en met 1991
Jacco Gillis	7	2,5	36	1980 tot en met 1983
Enno Voorhorst	7	2,5	36	2001 tot en met 2005
Piet van de Ende	12	2,5	21	1978 tot en met 1987
Jaap van Bueren	4	2	50	1984 tot en met 1987
Frans Moonen	4	2	50	1985 tot en met 1987
Casper van Eersel	4	2	50	1987 tot en met 1989
Jan Muilwijk	2	1,5	75	1982 tot en met 1984
Peter Adriaansen	3	1,5	50	1981-1982
Jeroen Hamers	3	1,5	50	2002-2003

Naam	Gespeelde partijen			Welke seizoenen
	Punten	Percentage		
Johan Zijlstra	6	1,5	25	2002 tot en met 2004
Jo van Loon	8	1,5	19	1980 tot en met 1982
Rob Spapens	1	1	100	1982-1983
Frank van Gool	1	1	100	1988-1989
A Kivits	3	1	33	1980-1981
Hannie van Boxtel	3	1	33	1981-1982
John de Gier	4	1	25	1981-1982
Jeroen van de Lindeloof	4	1	25	1999-2000
Jimmy van Bijsterveldt	4	1	25	2006-2007
Balt van den Dries	11	1	9	1988-1989 en 1992 tot en met 1995
Norbert de Vries	1	0	0	1984-1985
Fredrik Snel	1	0	0	1981-1982
Albert Schipperijn	1	0	0	1994-1995
Thijs Eilander	1	0	0	1987-1988
Alexander van Wijk	1	0	0	1987-1988
Mathijs Meeuwissen	1	0	0	1999-2000
Maurick Verhoeven	1	0	0	2009-2010
Davy van Mook	1	0	0	2002-2003
Rajesh Tomer	1	0	0	2005-2006
Rein van de Biggelaar	1	0	0	2006-2007
Gijs Jansen	2	0	0	2002-2003
Thijs Kemmeren	2	0	0	2006-2007
Vida Kokotovic	4	0	0	1999 tot en met 2006
Koen Naber	4	0	0	2001-2002
Gerard den Otter	5	0	0	2002 tot en met 2004
Gerald van Gils	5	0	0	2002 tot en met 2004

Bestuur anno 1990: Louis Doornik, Serge Bierhuizen, Ad van Diem, Arnold Backx, Ton Pastor

Een gang langs deze 105 schakers die namens EGS in actie kwamen in de bondscompetitie en langs de lijst een paar pagina's verderop met de score uit de eigen clubcompetitie geeft een aardig inkijkje in de opbouw van het ledenbestand van de club. Het eerste wat opvalt is dat schaken in Goirle vooral een mannsport is. Slechts een hand vol vrouwen en meisjes kwamen in actie voor de Goirlese schaakclub.

Daarin verschilt EGS overigens niet van de meeste andere schaakverenigingen, misschien nog wel het meest tot verdriet van de mannelijke clubleden. Vrouwelijke teamleden worden door hun mannelijke teamleden meestal gekoesterd als een kostbaar kleinood en op handen gedragen. Een goed voorbeeld daarvan is Fie van Erck, die in de jaren tachtig lange tijd de enige vrouw van de club is en uitgroeit tot een veredelde clubmascotte.

Verder valt op dat EGS over een trouwe harde kern kan beschikken die vaak tientallen jaren lid is en een actieve rol speelt binnen de vereniging. Vaak niet alleen als schaker, maar ook in andere functies binnen de club, in het bestuur of bij de jeugdafdeling. Dit zijn de echte clubmensen die het hart vormen van de schaakclub in Goirle. Zo nu en dan duikt er ook een talentvolle schaker van buiten op in de lijst, vaak zijn dit studenten die in Goirle op kamers wonen of om een andere reden niet bij een van de sterke Tilburgse clubs gaan schaken, maar bij EGS. In sommige gevallen, te denken valt bijvoorbeeld aan Bob Bishoen en Joost Schreurs, groeien deze 'import-Goirlenaren' in een mum van tijd uit tot een van de sterkste spelers van de club. Joost Schreurs gaat in 2003 zelfs met het clubkampioenschap aan de haal. Deze in Tilburg studerende leden zijn om voor de hand liggende reden vaak maar kort lid van EGS. Einde studie betekent meestal ook einde lidmaatschap.

Ten slotte is het ook zeker het vermelden waard dat een behoorlijk percentage van de schakers uit bovenstaande lijst een product zijn van de schaakopleiding van EGS. De jeugd weet vaak al op jonge leeftijd een positieve bijdrage te leveren aan de resultaten van de Goirlese schaakteams. In het seizoen 2007-2008 bestaat het derde team van EGS op leider en jeugdtrainer Erik Hamers zelfs geheel uit jeugdspelers.

Familieschaak

Hierbij spelen twee spelers tegen twee spelers. De ploeggenoten doen beurtelings een zet zonder overleg met elkaar te plegen. Doordat iedere speler zijn eigen strategie volgt, rijden de ploeggenoten elkaar in de wielen wat tot grote hilariteit leidt. Familieschaak was een tijd in zwang bij EGS na afloop van de binnencompetitie. Het werkte zeer sfeerverhogend. De analyses van de partijen werken treurnis in de hand: de verliezers leggen uit waarom ze eigenlijk hadden kunnen winnen als ze de fatale fout niet gemaakt hadden en de winnaars leggen uit dat ze vaak nog sneller en mooier hadden kunnen winnen.

Gôolse Meesters: Robin Swinkels - Pascal Graafmans

Robin Swinkels wist in het voorjaar van 2009 zijn grootmeestertitel in de wacht te slepen. Hij studeerde op dat moment in Tilburg en dat gaf EGS de kans om hem te strikken voor zijn allereerste simultaan als GM: de seizoensafsluiting van EGS. Eén clublid wist te winnen: Pascal Graafmans. Voor Pascal de afsluiting van een mooi seizoen, waarin hij ook EGS-kampioen werd.

Wit: Robin Swinkels

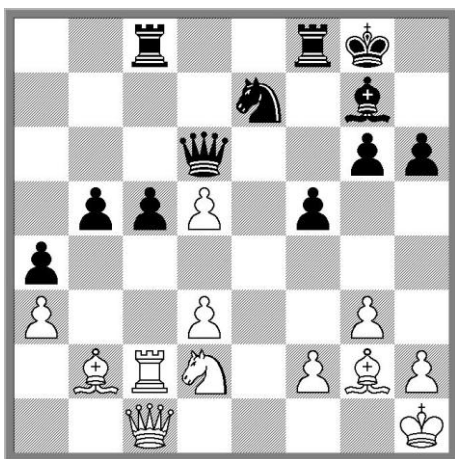
Zwart: Pascal Graafmans

**1.c4 c5 2.Pc6 Pc6 3.g3 g6
4.Lg2 Lg7 5.b3 e6 6.Lb2 Pge7
7.Pf3 0-0 8.0-0 d5 9.d3**

Robin Swinkels speelt een variant van de Engelse opening die niet vaak wordt gekozen. Dat is een bekende tactiek door simultaangevers, als het op improviseren aankomt zijn zij in principe in het voordeel.

**9...f5 10.cxd5 exd5 11.Dc1 b6 12.Td1 d4 13.Pb1 h6 14.a3 Le6 15.Pbd2 Tc8 16.Db1 Dc7
17.Tc1 Dd7 18.Tc2 Pd5 19.Dc1 a5 20.Pc4 b5 21.Pcd2 Pc3**

Wit kiest een paar keer voor een passieve speelwijze: door het paard terug te halen naar b1, en niet te kiezen voor de breekzet b4. Dat resulteert in het ijzersterke zwarte paard op c3.

**22.Df1 Df7 23.Tac1 Lxb3 24.Pxb3
Dxb3 25.Pd2 De6 26.e3 a4 27.exd4**

De grootmeester probeert verwarring te stichten en ruimte te creëren voor de tegenaanval, ook al kost hem dat nog meer materiaal.

**27...Pe2+ 28.Kh1 Pxc1 29.d5 Dd6
30.Dxc1 Pe7**

Diagram 1. De computer adviseert om in plaats van deze paardzet de loper op g2 te slaan en daarna met het

paard naar d4 te gaan, om zo met zwart het initiatief in handen te houden. Nu krijgt de grootmeester de kans om zijn centrumpionnen aan het marcheren te zetten.

Hoofdstuk 4   Andere vormen van wedstrijdschaak

De bondscompetitie is natuurlijk van groot belang voor een schaakclub. De prestaties van het eerste team zijn een uithangbord voor de club, kampioenschappen leveren de nodige positieve publiciteit op. Maar er gebeurt sinds eind jaren zeventig nog veel meer binnen EGS.

Senioren spelen een onderlinge competitie om het clubkampioenschap, elke dinsdagavond van september tot juni. De Goirlese kermis markeert al jarenlang het einde van het schaakseizoen in Goirle.

Recordkampioen is Eugène Ros, die tussen 1983 en 1991 zeven keer bovenaan eindigt in de competitie. Hoe lang hij die titel nog mag koesteren, is de vraag. In het jubileumjaar 2010 weet ook Pascal Graafmans voor de zevende keer de Goirlese titel te winnen, waarmee hij nu op gelijke hoogte staat met Eugène. Eén nog actief lid is genaderd tot zes titels. Dat is Henk van Griethuijsen.

De clubkampioenen van EGS:

1977	Jos Graafmans	1994	Jan Langenberg
1978	Jos Graafmans	1995	Rick van Loy
1979	Lau de Leyer	1996	Henk van Griethuijsen
1980	Paul de Veer	1997	Henk van Griethuijsen
1981	Willem Potter	1998	Henk van Griethuijsen
1982	Henk van Griethuijsen	1999	Henk van Griethuijsen
1983	Eugène Ros	2000	Henk van Griethuijsen
1984	Eugène Ros	2001	Jan Langenberg
1985	Eugène Ros	2002	Pascal Graafmans
1986	Eugène Ros	2003	Joost Schreurs
1987	Eugène Ros	2004	Pascal Graafmans
1988	Eugène Ros	2005	Pascal Graafmans
1989	Serge Bierhuizen	2006	Pascal Graafmans
1990	Serge Bierhuizen	2007	Pascal Graafmans
1991	Eugène Ros	2008	Alex van Lanen
1992	Rick van Loy	2009	Pascal Graafmans
1993	Serge Bierhuizen	2010	Pascal Graafmans

Recordkampioen Eugène Ros(rechts) in actie tegen Fons Goudsmit

Een reconstructie van de resultaten in de interne competitie is zo mogelijk nog moeilijker dan die van de externe competitie. Dat heeft er onder meer mee te maken dat van de eindstand alleen de score volgens het Keizersysteem is bewaard, en niet de 'kale' score van zoveel punten uit zoveel partijen.

Als de uitslagen vanaf seizoen 2002-2003 tot en met nu worden opgeteld, blijkt in ieder geval wel de heerschappij van de huidige voorzitter Pascal Graafmans in de laatste jaren. Pascal haalt een indrukwekkende score van boven de tachtig procent. De meeste officiële partijen in diezelfde periode, misschien wel de beste graadmeter van clubliefde voor EGS, zijn gespeeld door Ton Krugers.

Gespeelde partijen

Naam		Punten	Percentage	Wanneer?
Pascal Graafmans	118	94,5	80	2002-2010
Alex van Lanen	120	79	66	2002-2010
Bart Plasmans	144	78,5	55	2002-2010
Jaap Touw	135	76	56	2002-2010
Sjeng Houben	138	76	55	2002-2010
Henk van Griethuijsen	110	71	65	2002-2010
Pieter Couwenberg	118	62	53	2002-2010
Leo Joosten	116	47,5	41	2002-2010
Louis Doomernik	132	46	35	2002-2010
Ton Krugers	156	41	26	2002-2010
Frans Leijtens	140	40,5	29	2002-2010
Erik Hamers	55	35	64	2002-2008
Jasper van Dalen	56	32,5	58	2007-2010
Eugène Ros	47	30,5	65	2004-2007
Maarten de Wit	51	27,5	54	2007-2010
Joost Schreurs	37	26	70	2002-2004

Arnold Backx	53	23	43	2002-2005
Enno Voorhorst	38	22	58	2003-2006
Ton Pastor	57	22	39	2002-2005
Jan Langenberg	30	20,5	68	2002-2004 en 2008-2010
Kees van Aert	30	19,5	65	2004-2006
Vida Kokotovic	72	19,5	27	2002-2010
Piet Kooijman	34	19	56	2007-2010
Paul van den Berg	39	18,5	50	2002-2004
Bob van Bavel	50	16	32	2005-2010
Wim Krijbolder	35	14,5	41	2007-2010
Wim Koensen	22	13,5	61	2003-2006
René van den Bosch	22	12	55	2002-2003 en 2009-2010
Bob Bishoen	14	11,5	82	2002-2004
Guus Vermeulen	14	9	64	2009-2010
Inge Gaasbeek	13	5,5	42	2005-2007
Gijs Jansen	15	4,5	30	2002-2004
Cristina Soares Garcia	9	3	33	2009-2010
Ronny Brands	3	1,5	50	2004-2005
Thijs Kemmeren	1	0	0	2007-2008
Gerard den Otter	2	0	0	2002-2003

De clubkampioen wint de Paul de Veer-trofee, een bokaal genoemd naar de clubkampioen van het seizoen 1979-1980. Paul de Veer woonde in het verpleeghuis Sint Elisabeth in Goirle. Door een spierziekte was hij aan een rolstoel gekluisterd, maar dat belette hem niet in het ontplooiën van zijn schaakkwaliteiten. Paul de Veer bleek een zeer talentvolle schaker. In het najaar van 1980, het jaar dat hij clubkampioen van EGS werd, kwam hij helaas ook te overlijden. Het bestuur van EGS besloot om de wisselbeker naar Paul de Veer te vernoemen.

Het clublidmaatschap van Paul de Veer en zijn vader Rinus leidt tot een andere mijlpaal in de clubgeschiedenis. Via de familie De Veer komt EGS in contact met VSN, de Vereniging Spierziekten Nederland, wat resulteert in drie landelijke schaaktoernooien voor spierdystrofiëpatiënten in Goirle.

In het voorjaar van 1980, 1981 en 1982 wordt de aula van het Jan van

VSN toernooi

Besouwhuis omgetoverd in een schaakbolwerk. Veel EGS-leden zetten zich in om de toernooien een succes te maken. Aan elke tafel zit iemand die de zetten uitvoert en de schaakklok bedient voor de schakers die dat vaak zelf niet kunnen.

Na de derde editie, op 8 mei 1982, besluit de VSN het toernooi te verplaatsen naar het centraler gelegen Baarn, omdat de afstand naar Goirle voor sommige leden deelname aan het schaakspektakel minder aantrekkelijk maakt.

Het succes van de drie toernooien voor spierdystrofiëpatiënten geeft de op dat moment weer helemaal tot bloei gekomen EGS genoeg vertrouwen in eigen kunnen om een paar jaar later, in 1985, weer een toernooi te organiseren. Dit keer ter ere van het vijftigjarige bestaan van de Goirlese schaakclub.

De leden van EGS, september 1988

Tien jaar later komt EGS met een origineel concept op de proppen voor een toernooi ter gelegenheid van het zestigjarige bestaan: deelname aan het jubileumtoernooi staat open voor iedereen, maar voor de kroongroep worden alleen clubkampioenen van alle Brabantse schaakclubs uitgenodigd. Een soort Brabantse Champions League van het schaken dus, lang voordat die term in het voetbal werd geïntroduceerd. Tal van Brabantse clubkampioenen maken op 13 april 1996 de reis naar, wederom, het Jan van Besouwhuis. Aan het eind van de middag mag Eindhovenenaar Johan van Mil de beker in ontvangst nemen van EGS-voorzitter Ad van Diem.

Spiegelschaak

Hierbij proberen spelers zo lang mogelijk dezelfde zetten te doen met de witte en de zwarte stukken. *So what*, zal een niet-schaker zeggen. Dat schakers soms typische mensen zijn, is wel bekend. Sjeng Houben heeft drie boeken over familieschaak geschreven. In eigen beheer heeft hij een paar exemplaren verspreid, maar het wachten is nog op een uitgever.

Weer vijf jaar later, als EGS de pensioengerechtigde leeftijd van 65 bereikt, laat de jubilaris zich opnieuw van zijn creatiefste kant zien. Wederom is er een nieuw concept: een openluchttoernooi op het Kloosterplein. Op grote borden binden teams van schaakclubs uit de regio, zoals En Passant, Wolstad, Rochade, Stukkenjagers en Oude Toren, de strijd aan met elkaar. En Passant gaat met de beker aan de haal.

Los van jubilea organiseert EGS van 1989 tot 1994 onder leiding van Henk Renders ook de Goirlese Open Kampioenschappen schaken. Enkele tientallen schakers, spelers van clubs uit heel Midden-Brabant maar ook huisschakers, nemen het in dit toernooi tegen elkaar op. Telkens blijft de titel in Goirlese handen: Henk van Griet-huisen, Rick van Loy en Serge Bierhuizen winnen elk twee keer. In het jubileumjaar 2010 blaast EGS de GOK-traditie nieuw leven in, dit keer is de winnaar voor het eerst in de geschiedenis geen EGS-lid: Bram van Huijgevoort van De Drie Torens uit Tilburg.

De leden van EGS bekampen elkaar ook met regelmaat in disciplines die afwijken van wat een buitenstaander verwacht van schaakpartijen, namelijk twee mannen (of soms vrouwen) die urenlang haast roerloos tegenover elkaar over een bord gebogen zitten.

Zo is er het snelschaken, waarbij partijen met korte (voor menigeen te korte) bedenktijd worden gespeeld. Een discipline waarin soms specialisten komen boven drijven en anderen, die met veel bedenktijd uitblinken, door de mand kunnen vallen. De uitslagen in een snelschaaktoernooi kunnen door dit alles onvoorspelbaar uitvallen. Elk seizoen worden er vijf clubavonden vrijgemaakt voor het snelschaken, wat de winnaar de Louis Doomernik-beker oplevert. Een prijs vernoemd naar een van de meest actieve EGS-leden van de laatste decennia.

In grote lijnen dezelfde opzet als het snelschaken, maar dan met iets meer bedenktijd, kent het rapidschaken, dat EGS een paar jaar geleden op de seizoenskalender introduceerde. Het is een tussenvorm tussen de serieuze lange partij en het hectische en stressvolle snelschaken.

Enmaal per jaar, in de week voor kerst, is er verder het traditionele gongschaken. Centraal op deze avond staat, zo doet de naam al vermoeden, een gong. Telkens als die wordt bediend (en niet eerder of later) moeten de spelers een zet doen. Omdat het hierbij niet mogelijk is om de eigen denktijd in te delen, kunnen gongschaakavonden hilarische taferelen opleveren. Aan het eind van de avond verdelen de leden aan de hand van de gongschaakranglijst de prijzen: een assortiment door de Sint gebracht snoepgoed.

Vooranstaande leden

In een vereniging heeft de nestor zijn vaste plaats. Al sinds jaren is Louis Doomernik het lid met de langste staat van dienst. Terecht werd daarom de snelschaakbokaal naar hem vernoemd.

Jos Graafmans die eind jaren zeventig de jeugdopleiding van EGS opzette en EGS rijk maakte voor de buitencompetitie, is erelid van EGS.

Ten slotte is er nog een jaarlijkse simultaanavond. Bij een simultaan neemt één sterke schaker het op tegen een groep tegenstanders. Elk jaar nodigt EGS ter afsluiting van het seizoen een schaakkanon uit de regio uit om in Goirle een simultaan te komen geven. Meestal een sterke speler van een club uit Tilburg of een veelbelovend talent uit de regio. Een enkele keer is het een grootmeester (Robin Swinkels) of een oud-wereldkampioen bij de visueel gehandicapten (de Belg Piet Devos).

En dan is er natuurlijk nog de jeugdafdeling van EGS, die in dit hele verhaal niet mag ontbreken. Opgezet in 1978 onder impuls van Jos Graafmans vanuit het idee dat leden van een schaakclub niet alleen bezig moeten zijn met het spelen van hun wekelijkse partijtjes, maar zich ook moet inspannen om jongere generaties de kans te bieden om kennis te maken met het schaakspel. Nog altijd is de jeugdafdeling van EGS springlevend, met in het jubileumjaar weer een stevige delegatie die zich wist te plaatsen voor het Brabants jeugdkampioenschap.

Wie de geschiedschrijving van EGS doorneemt, ziet dat de jeugdafdeling voor de club ook van levensbelang blijkt te zijn. Veel leden die zich de afgelopen decennia voor EGS verdienstelijk hebben gemaakt, of het nu is achter het schaakbord of in een bestuurlijke of organisatorische functie, zijn producten van de eigen jeugdopleiding. In het jubileumjaar zijn twee van de drie bestuursleden bijvoorbeeld ooit met schaken begonnen in de EGS-jeugd. En niet alleen geldt dat voor de huidige voorzitter Pascal Graafmans, maar ook voor zijn voorganger Pieter Couwenberg.

Slot

Er valt veel te vertellen over EGS en over de schaaksport in Goirle, zoals u heeft gelezen. Maar misschien nog wel het meest veelzeggende feit is dat Goirle na 75 jaar schaken in het dorp geen Tweede Goirlese Schaakclub heeft. Een goed teken: de sfeer binnen EGS is altijd goed geweest en niemand heeft het nodig gevonden om tot de oprichting van een rivaliserende vereniging over te gaan.

Om het 75-jarig bestaan van EGS te vieren, organiseert de club de komende maanden verschillende activiteiten. Het jubileumtoernooi op 4 september, waarop deze jubileumuitgave van De Schaakmeester officieel wordt gepresenteerd, is daar een belangrijk onderdeel van. Hopelijk krijgt de schaaksport in Goirle hiervan zo'n adrenalinestoot dat er over een jaar of 25 nog véél meer valt te vertellen en er ter ere van het 100-jarig bestaan een nieuw feestje met een nieuw jubileumnummer volgt.

We zien u daarbij graag terug. Maar eerder bent u natuurlijk ook van harte welkom. Elke dinsdagavond vanaf acht uur speelt EGS in café Hof van Holland aan de Tilburgseweg 83. Geïnteresseerden kunnen vrijblijvend eens van de Goirlese schaaksfeer komen proeven. Voor (potentiële) schaakliefhebbers van onder de achttien is er de jeugdafdeling van EGS, elke vrijdagavond buiten de schoolvakanties vanaf kwart voor zeven in cultureel centrum Jan van Besouw.

Meer informatie over EGS is ook te vinden op internet: www.schaakclubegs.nl. Op de website van de club vindt u ook contactgegevens van bestuursleden die graag antwoord geven op al uw vragen over de club.

Dankwoord

De makers van deze jubileumuitgave zijn in de eerste plaats dank verschuldigd aan de Goirlese schaakliefhebbers die zich door de jaren heen hebben ingespannen om clubblad De Schaakmeester tot stand te brengen. De redacteurs sinds de geboorte van De Schaakmeester in maart 1979 waren achtereenvolgens Lau de Leyer, Fons Goudsmit, Jeroen Doomernik, Peter van Ostaden, Eugène Ros, Pieter Couwenberg en Jan Langenberg.

Verder was oud-voorzitter Louis Doomernik bereid om zijn grijze cellen aan het werk te zetten om de witte vlekken in het collectieve Goirlese schaakgeheugen her en der aan te vullen. Louis is ook sinds mensenheugenis de EGS-huisfotograaf en de foto's komen dan ook uit zijn archief.

Meer verzamelde informatie is te vinden in het archief op de website van de EGS:
www.SchaakclubEGS.nl.

Centrum Onderwijsontwikkeling Avans Hogeschool

is uw partner voor dienstverlening in het primair onderwijs.

avans
Hogeschool

- Stelsel Post-initiële opleidingen
- Opbrengstgericht werken
- Interimmanagement
- Schoolcoach
- Ervaren adviseurs
- Magistrium Brede School

Met COAH ... nooit schaakmat!

Centrum Onderwijsontwikkeling
Avans Hogeschool
Postbus 90183
4800 RN Breda
T 076 525 88 99
F 076 525 88 92
E co.info@avans.nl
www.coah.nl

Aarzel niet en kies voor kwaliteit: een goed product is toch ook uw visitekaartje?

- U wilt graag een mailing in meerdere talen de deur uit doen maar u waagt zich liever niet aan Engels, Frans of Duits?
- U wilt uw bedrijf profileren met een Nieuwsbrief die regelmatig verschijnt maar heeft hier zelf de tijd niet voor?

Schakel dan Multitext in. Multitext, Vertaal- en tekstbureau verzorgt vertalingen in- en uit 30 talen en levert een breed scala aan teksten.

De vertalingen, indien gewenst beëdigd, worden verzorgd door native speakers. De teksten worden geschreven door ervaren professionals.

multitext
since 1988

Vertaal- en tekstbureau
Vertalingen in- en uit alle talen
Levering van tolkdiensten
Postbus 18
5050 AA Goirle
Tel: 013 5302055
Fax: 013 5302054
info@multitext.net
www.multitext.net
Gsm: 06 30008330